

לולהט

וללהיט

שאריתפה המצרייה

מנואל הזכנוני ועזיזה

סקנדאל בפסטיבל

עלידי אמרגן פרטי, סלומון קאמבאס, הור כה לתמיכה ולגיבוי ממשלתי, ככל הנוגע לאירוח האמנים ולמימון הבאתם. בפסטיבל השנה, שהוא השני במספר, השתתפו קרוב ל-50 זמרים וזמרות, שייצגו 35 מדינות. עלידי ניקוד של מ'1 עד 10 הגיעו לשלב הסופי 12 זמרים, ביניהם עליזה עזיקרי. עד כאן הכל פשוט ויפה. אולם כל זה נגע רק לשיטת השיפוט הרשמית, כפי שפורסמה על ידי מארגני הפסטיבל. למעשה היה המושב עים עסוקים, החל מהרגע בו ישבו בכיסאור תיהם, בדבר אחד: מקח ומימכר, קנוניות וניסיונות בלתי פוסקים להגיע להסכמים חשי איים איש עם רעהו.

תמיד חשבנו שהזמרים היו אלה שהמציאו את האמנות הטהורה ואת ההגינות הספורטיבית. תמיד שמענו על היופי שבאמנות היונית העתיקה ואיך חינוכו את הספורטאים היוניים משחר האולימפיאדות, לדעת להתמודד בהגינות ולהפסיד בכבוד, אבל היום, כפי שכולם יודעים, יש יוון אחרת. וביוון הזאת לא רק המשטר שונה — אלא גם דפוסי החינוך והמוסר. לכן, כאשר התקיים בשבוע שעבר ביוון פסטיבל הזמר הבינלאומי — או, כפי שהוא נקרא על ידי מארגניו, "אולימפיאדת הזמר" — יכלו משתתפיו לעמוד על חוקי מישחק שונים לגמרי.

מתוך כתיסר עיתונאים שהשתתפו בחברי המושבעים, הצליחו הישראלים לארגן, על-סמך ידידות אישית, חמשה קולות לעליזה עזיקרי. כל חשבון מתמאטי פשוט היה חייב להראות כי לעליזה ישנם הסיכויים הרבים לזכות בקרב חברי-המושבעים של העיתונאים.

על כן התאים עצמו למציאות, והחל אף הוא לחפש קשרים אל אחרים מן המושבעים, בי עיקר היהודים שבהם.

אבל התוצאה היתה מפתיעה ביותר. בתואר התחלקו שניים: הזמרת שייצגה את יפאן (ושהיתה טובה באמת) והזמר שייצג את ארצות-הברית, רוקי רוברטס. רוקי — המו פיע זה שנים אחדות באירופה — זכה ל-פופולאריות רבה בקרב קהל הצופים, אולם חזר-המשובעים לא העלה אותו אפילו ל-שלב הגמרי. אלא מה? קאמבאס, מארגן הי פסטיבל, הוא, במקרה, אמרגנו של רוקי ביוון.

ח נוך חסון לא היה היחיד שנאלץ ל-התאים עצמו לכללי המישחק הבלתי-רשמיים ביומו השני של הפסטיבל כינסו מארגניו את העיתונאים, שהיו נספחים ל-משלחות, והודיעו כי בכונתם לקיים חבר-מושבעים נוסף, של עיתונאים, שיבחר את הזמר הטוב ביותר בפסטיבל (להבדיל מן התחרות על הפיזיון הטוב ביותר).

התוצאות הסופיות של הפסטיבל קבעו את הדירוג הבא: במקומות הראשונים זכו, לפי הסדר, יוון, לבנון, בולגריה ותורקיה. יליזה הגייה למקום התשיעי, עם פיזיון ש-כתבו שמשון חלפ ושמעון כהן, איי הזהב. גם תוצאות אלה היו בכחנית הפתעה ל-רבים ממשתתפי הפסטיבל. רבים סברו כי נציגת מצריים, למשל, שאריפה פאדל, ששרה את הפיזיון תפוח (אודות אדם וחווה) — תזכה להגיע לגמר. אולם היא נשרה בערוב השני. בדירוג הגמר זכתה הנציגה מציכור סלובקיה, ששרה את הפיזיון החיילים חוזו רים הביתה, במספר הרב ביותר של הקו לות. בסיכום הנקודות הסופי היא לא הגיעה אפילו לארבעת המקומות הראשונים.

המובחרים - לפסטיבל הקצב

אלה הן שתיים מן הלהקות שעברו את מובחני הקבלה, וישתתפו בפסטיבל הקצב הישראלי השני, שיתקיים בפארק הלאומי ב-24.7.69.

מי שזכה להצלחה מוצדקת, היה נציג לבנון, מנואל, ששר בצרפתית את הפיזיון המלחמה נגמרה. מנואל היה אחד הצעירים החביבים והפופולאריים ביותר בפסטיבל, ובינו לבין חברי המשלחת הישראלית שררו יחסים ידידותיים ביותר.

נראה פעם הטני בויס והיא מוכרת במיוחד בחיפה והצפון. חבריה: ציון ישראל, סולן גיטרה; ג'ו קוט, מתופף. אגב, מכל חברי הלהקה, הוא היחיד שאין לו חברה קבועה. הלהקה עומדת לצאת בנובמבר הקרוב לטיבוב באירופה.

למרות שהמקום התשיעי, אליו הגיעה עליזה עזיקרי, היה מכובד למדי, בהתחשב במספר המשתתפים בפסטיבל, היתה עליזה מאוכזבת. אולם מארגן הפסטיבל, קאמבאס, נחם אותה: „אל תדאגי. אם תבואי לפסטיבל בשנה הבאה, אני מבטיח לך את המקום ה-ראשון...“
ואם הוא אומר — הוא יודע על מה הוא מדבר.

פסטיבל הזמר הבינלאומי ביוון

השופולדה זהו שמה של להקה חדשה, המורכבת מי כוכביה של להקות קודמות. היא מורכבת מחמישה חברים: צביקה נימיר, תופים; שוקי לוי, גיטרה בס — זמר; סימון יצחק, גיטרה סולו; צבי פיק, אורגן — זמר; גבי ששון, גיטרה בס שישה מיתרים וגם זמר.

המהפכה